

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

The Effect of Learning Management Using Cornell Note-taking Activity on First-year Undergraduate Students' Academic Report Achievement

สุทธาสินี พ่วงพลับ¹ และ *เมฆ รอบรู²

Suthasinee Pongplub¹ and *Mett Robrue²

¹⁻²อาจารย์ประจำ สำนักการศึกษาทั่วไป สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

¹⁻²Lecturer, Office of General Education, Panyapiwat Institute of Management

*Corresponding author. e-mail: mettrob@pim.ac.th

Received : February 23, 2025

Revised : June 16, 2025

Accepted : June 26, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชุดดิจิทัล ภาคเรียนที่ 1.1 ปีการศึกษา 2567 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ จำนวน 30 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องรายงานเชิงวิชาการ แบบจดบันทึกคอร์เนลล์ แบบประเมินการทำรายงานเชิงวิชาการ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และด้านทักษะ เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ของกลุ่มทดลอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์สูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 98.76 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: กิจกรรมการจดบันทึกคอร์เนลล์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, รายงานเชิงวิชาการ

Abstract

This study aimed to 1) compare the academic achievement in academic report writing between before and after instruction of students who learned using the Cornell note-taking activity; 2) compare the academic achievement in academic report writing between students who learned using the Cornell note-taking activity and those who learned using tradition instruction; 3) investigate the students' satisfaction with learning through the Cornell note-taking activity. The sample consisted of 30 students in the experimental group who learned using the Cornell note-taking activity and 30 students in the control group who learned using traditional instruction. Research instruments included a lesson plan for academic report writing, Cornell notes, an academic report rubric, an academic achievement test, and a satisfaction survey for students who learned using the Cornell note-taking activity. The results showed that 1) the experimental group's post-test academic achievement scores in knowledge and skills related to academic report writing were significantly higher than their pre-test scores at the .05 level of statistical significance; 2) the academic achievement scores of the experimental group were significantly higher than those of the control group at the .05 level of statistical significance; and 3) the students expressed a high level of satisfaction with the Cornell note-taking activity, with an overall satisfaction rate of 98.76%, which was rated as very good.

Keywords: Cornell Note-taking activity, Learning achievement, Academic report

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนต้องมีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ด้านทักษะและวิชาการ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างสร้างสรรค์ (คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา, 2565) โดยเฉพาะความรู้ด้านการเขียนรายงานเชิงวิชาการ ซึ่งมีความสำคัญต่อตัวผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะสะท้อนความเป็นตัวตนของผู้เขียน เป็นการนำเสนอแนวคิดหรือความคิดของตนเองอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking) มองเห็นภาพรวม และเชื่อมโยงองค์ประกอบของข้อมูลที่สัมพันธ์กันบนพื้นฐานหรือหลักการทางวิชาการ (พิเชษฐ์ พินิจ, 2565) หากผู้เขียนเป็นผู้เรียนในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ก็สามารถนำไปเป็นหลักฐานในการขอสำเร็จการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นงานวิจัยหรือรายงานการศึกษาอิสระเป็นสำคัญ ผู้เรียนหรือนักวิจัยยังต้องพัฒนาตนเองเพื่อให้มีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง ช่วยให้การเขียนงานมีคุณภาพตรงตามมาตรฐาน (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2566)

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยพบว่า แม้การทำรายงานเชิงวิชาการจะมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา แต่ก็พบปัญหาจำนวนมากในการทำผลงาน ทั้งด้านรูปแบบการเขียนที่ไม่ถูกต้อง ด้านการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ด้านการเรียบเรียงความคิดที่มีความสับสน ด้านการใช้ภาษาที่มีลักษณะกึ่งแบบแผนและภาษาปาก และด้านการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ยังไม่ถูกต้องทั้งรูปแบบและวิธีการ (ชิษณุพงศ์ อินทรเกษม

และคณะ, 2564) ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนที่เน้นความรู้ จนขาดทักษะกระบวนการคิดและสร้างกระบวนการเขียนที่ดีให้แก่ผู้เรียน รวมถึงผู้เรียนมีการคัดลอกข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาใช้ในงานของตน โดยไม่ได้เขียนอ้างอิงแหล่งข้อมูล และบรรณานุกรม (บรรเลง สระมูล, 2555)

การจดบันทึกเป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเรียนและการทำผลงานวิชาการที่ได้ผลดี ผู้เรียนต้องมีความตั้งใจ ฝึกจดบันทึกขณะเรียน แล้วนำมาทบทวนเป็นประจำ ซึ่งทักษะการจดบันทึกที่มีประสิทธิภาพเป็นการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยในปี พ.ศ. 2438 นักจิตวิทยาชาวเยอรมันชื่อ Hermann Ebbinghaus พบว่า ผู้เรียนจะลืมเนื้อหาที่เรียนไปอย่างรวดเร็วหากไม่มีการบันทึกไว้ (Brown, 2015) การจดบันทึกถือว่าการเก็บรักษาความทรงจำของข้อมูลต่าง ๆ ได้ดีที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลที่มีความละเอียดซับซ้อน (Khurana & Frishman, 2022) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sardin et al. (2023) ที่พบว่า นักศึกษาที่จดบันทึกหลังเรียนจะมีผลคะแนนของแบบทดสอบทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ วิธีการบริหารสมองให้เกิดการจดจำเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการหนึ่งที่ได้รับการนิยมนักอย่างแพร่หลาย คือ การจดบันทึกคอร์เนลล์ (Cornell Note-taking)

การจดบันทึกคอร์เนลล์ เป็นกลวิธีการสื่อสารที่เกิดจากการรับสารผ่านการฟังหรืออ่าน แล้วนำมาถ่ายทอดผ่านการเขียน โดยต้องมีการประมวลผลผ่านการคิดอย่างเป็นระบบ สามารถจัดลำดับความคิดได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถเก็บข้อมูลไว้เพื่อนำมาใช้ในอนาคต หรือถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นได้ ซึ่งปัจจุบัน นักศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้การจดบันทึก เพื่อให้จดจำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาอย่างครบถ้วน โดยมีงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างในการทำงานของสมองเมื่อใช้สมุดโน้ตและอุปกรณ์พกพาในการจดบันทึกและเรียกคืนข้อมูล (Umejima et al., 2021) และงานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมการจดบันทึกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยสำรวจปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการจดบันทึก (Gorospe & Abad, 2023) พบว่า การจดบันทึกด้วยลายมือ ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพทางสมองและจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดีกว่าการพิมพ์บนแท็บเล็ตหรือโทรศัพท์มือถือ

ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการภายใต้บริบทของรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัล ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีสาระสำคัญในรายวิชา ประกอบด้วย 1) การเขียนย่อความสำหรับรายงานเชิงวิชาการ 2) วิธีการย่อความที่มีประสิทธิภาพ 3) ความหมายของรายงานเชิงวิชาการ 4) องค์ประกอบของรายงานเชิงวิชาการ 5) การตั้งชื่อเรื่อง 6) การกำหนดวัตถุประสงค์ 7) การเรียบเรียงโครงเรื่อง 8) การสำรวจแหล่งข้อมูล 9) การเขียนเนื้อหางานเชิงวิชาการ 10) การเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม 11) กฎหมายลิขสิทธิ์ และการคัดลอกผลงาน (Plagiarism) โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนทุกรายวิชาที่ต้องมีการทำรายงานเชิงวิชาการ ป้องกันการคัดลอกผลงาน ให้ผู้เรียนเข้าใจการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมอย่างถูกต้องสามารถนำไปต่อยอดในรายวิชาอื่น ๆ รวมถึงสามารถทำผลงานทางวิชาการทุกประเภทได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ของนักศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษาที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่เรียนเรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ภายใต้อบรมของรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัล ภาคเรียนที่ 1.1 (เดือนกันยายน-พฤศจิกายน) ปีการศึกษา 2567 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง จำนวน 1,087 คนโดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นการสุ่มแบบกลุ่ม คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ จำนวน 30 คน โดยเหตุผลที่เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพราะนักศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการทำรายงานเชิงวิชาการเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาต่าง ๆ

ขอบเขตด้านตัวแปร

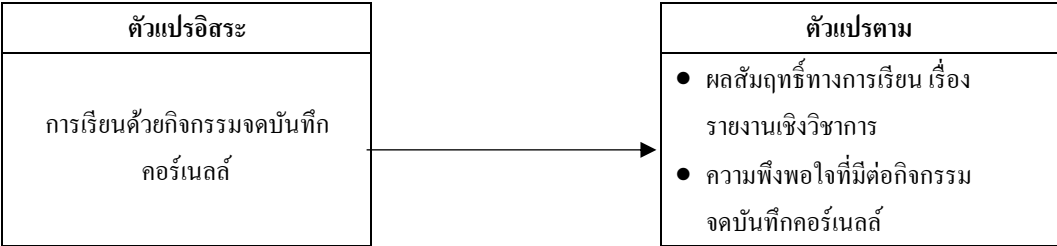
ตัวแปรอิสระ คือ การเรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ และตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ ของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ตามเอกสารรับรองเลขที่ PIM-REC 053/2567 การเข้าร่วมการวิจัยเกิดจากความสมัครใจ กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลใด ๆ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะนำมาเผยแพร่ในภาพรวม ไม่มีการระบุเป็นรายบุคคล และผลการวิจัยจะนำไปใช้เพื่อพัฒนาการทำรายงานเชิงวิชาการเท่านั้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยฉบับนี้สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย จากการรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยของ กิตติมา สาธุวงษ์ (2554) ศศิธร อินต๋น (2559) นันทวรรณ ตีระวงศา และคณะ (2563) และสุวิทนา สงวนรัตน์ (2564) แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รายงานเชิงวิชาการ หมายถึง ผลงานในรูปแบบรายงานเชิงวิชาการ ซึ่งมีการค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์เรื่องราวทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยตนเองอย่างมีระเบียบแบบแผน ภายใต้บริบทของรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัล ถือว่าเป็นพื้นฐานของการทำผลงานทางวิชาการสำหรับทุกรายวิชา นักศึกษาต้องเขียนผลงานด้วยตนเอง โดยใช้ภาษาแบบแผน อาศัยความรู้จากการค้นคว้าในแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ มีการอ้างอิงผลงาน ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ และสามารถย่อหรือสรุปความได้อย่างถูกต้องทั้งรูปแบบและวิธีการ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ หมายถึง ผลที่เกิดจากการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ หมายถึง คะแนนของนักศึกษาที่ได้รับจากการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ โดยไม่นำมาคิดเป็นคะแนนเก็บในรายวิชา แต่จะพิจารณาและวิเคราะห์ผลจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

2.2 ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะ หมายถึง คะแนนของนักศึกษาที่ได้รับจากการทำรายงานเชิงวิชาการ แบ่งเป็นทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ภายใต้บริบทของรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัล

3. กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนล หมายถึง กระบวนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนล ที่ให้ผู้เรียนฟังบรรยายแล้วจดบันทึกด้วยลายมือลงบนกระดาษที่มีการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน โดยมีชื่อเรื่องไว้ด้านบน จากนั้นจัดให้ส่วนที่ 1 CUES ซึ่งเป็นคอลัมน์ซ้ายมือ กว้าง 2.5 นิ้ว ใช้จดเฉพาะหัวข้อ คำสำคัญ หรือคำถาม ส่วนที่ 2 NOTES ซึ่งเป็นคอลัมน์ขวามือ กว้าง 6 นิ้ว เป็นพื้นที่จดบันทึกหรือโน้ตย่อ และส่วนที่ 3 SUMMARY ซึ่งเป็นพื้นที่ด้านล่างสูง 2 นิ้ว ใช้จดสรุปใจความสำคัญจากบันทึก

4. ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด และทัศนคติที่นักศึกษาได้รับจากกิจกรรมการจดบันทึกคอร์เนลล์ระหว่างเรียนหัวข้อ รายงานเชิงวิชาการ ในรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในยุคดิจิทัล โดยพิจารณาจากความพึงพอใจด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัล ในภาคเรียนที่ 1.1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,087 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัล ภาคเรียนที่ 1.1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน นักศึกษามีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ นักศึกษาเคยทำรายงานเชิงวิชาการมาแล้วในระดับชั้นเตรียมอุดมศึกษา และนักศึกษายังไม่เคยใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ (ห้องเรียน A) จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ (ห้องเรียน B) จำนวน 30 คน ซึ่งนักศึกษาทุกคนมีความรู้และทักษะในตัวแปรตามใกล้เคียงกัน ดังนั้น จึงสามารถเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้รับการตรวจสอบความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) เครื่องมือในการศึกษา ได้แก่

1.1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ประกอบด้วย สารระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีวิธีการหาค่าความตรงโดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจวัดความสอดคล้อง (IOC) ในด้านต่าง ๆ มีผลผ่านเกณฑ์ โดยค่า IOC อยู่ในช่วง 0.80-1.00

1.2) แบบจดบันทึกคอร์เนลล์ (Cornell Note-Taking) ประกอบด้วย 1) CUES หัวข้อ/คำสำคัญ/คำถาม (คอลัมน์ซ้าย) 2) NOTES พื้นที่จดโน้ตย่อ (คอลัมน์ขวา) และ 3) SUMMARY บทสรุป (ด้านล่าง) มีวิธีการวัดค่าความตรงโดยใช้แบบประเมินแบบจดบันทึกคอร์เนลล์ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจวัดความสอดคล้อง (IOC) ในด้านต่าง ๆ มีผลผ่านเกณฑ์ โดยค่า IOC อยู่ในช่วง 0.80-1.00

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ได้แก่

2.1) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดความรู้เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ก่อนและหลังเรียน มีวิธีการหาค่าความตรงโดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ข้อสอบกับตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้) ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วพบว่า ข้อสอบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ที่กำหนด มีผลผ่านเกณฑ์ โดยค่า IOC อยู่ในช่วง 0.80-1.00, ค่าความยาก (p) อยู่ในช่วง 0.20-0.77, ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในช่วง 0.20-0.40 และค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร KR-20 เท่ากับ 0.66

2.2) แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะ เป็นแบบประเมินการทำรายงานเชิงวิชาการ โดยใช้ Academic Report Rubric Scores ประกอบด้วย องค์ประกอบของรายงานเชิงวิชาการ รูปแบบของรายงาน ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ เนื้อหา การใช้ภาษา การอ้างอิงและบรรณานุกรม ความตรงต่อเวลา การทำงานเป็นทีม และความรับผิดชอบ

เพื่อวัดทักษะการทำรายงานเชิงวิชาการ ก่อนและหลังเรียน มีวิธีการหาค่าความตรงโดยใช้แบบประเมินเกณฑ์คะแนน
รายงานเชิงวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจวัดความสอดคล้อง (IOC) ในด้านต่าง ๆ มีผลผ่านเกณฑ์ โดยค่า IOC เท่ากับ
1.00

2.3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน แบ่งเป็นค่า
5 ระดับ ตามมาตรวัดลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 14 ข้อ มีวิธีการหาค่าความตรงโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของ
นักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน โดยผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วพบว่า แบบประเมินที่สร้างขึ้น
สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ที่กำหนด มีผลผ่านเกณฑ์ โดยค่า IOC เท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 1.1 ปีการศึกษา 2567 ระหว่างวันที่ 2 กันยายน –
10 พฤศจิกายน 2567 รวมเวลาทั้งสิ้น 10 สัปดาห์ มีรายละเอียดดังนี้ 1) ประชาสัมพันธ์เชิญชวนนักศึกษาที่สนใจเข้าร่วม
ในกระบวนการวิจัย อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย และชี้แจงขั้นตอนการวิจัย
2) นักศึกษารอกแบบฟอร์มยินยอมเข้าร่วมในกระบวนการวิจัย 3) นักศึกษาทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ
และทำรายงานเชิงวิชาการ ก่อนเรียน 4) นักศึกษากลุ่มที่จดบันทึกคอร์เนลล์ ทำการจดบันทึกขณะเรียน เรื่อง รายงานเชิง
วิชาการ ตลอดทุกคาบ ในขณะที่นักศึกษากลุ่มที่เรียนปกติ ไม่ต้องจดบันทึกคอร์เนลล์ 5) หลังเรียน นักศึกษา
ทั้งสองกลุ่มทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ และส่งรายงานเชิงวิชาการ 6) นักศึกษาที่
จดบันทึกคอร์เนลล์ ทำแบบประเมินความพึงพอใจ 7) จัดรวบรวมข้อมูล ส่งผู้เชี่ยวชาญด้านรายงานเชิงวิชาการ จำนวน
3 คน ตรวจรายงานหลังเรียนของนักศึกษา และ 8) ผู้วิจัยวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลคะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง รายงานเชิง
วิชาการ จำนวน 20 ข้อ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ผลคะแนนรายงานเชิงวิชาการของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตาม Academic Report Rubric
Scores เพื่อประเมินทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ทดสอบการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Normality Test) โดยพิจารณาจากสถิติของ Kolmogorov-Smirnov และ
Shapiro-Wilk Test และความเบ้ ความโด่ง (Skewness/Kurtosis) ซึ่งพบว่า ผลคะแนนด้านความรู้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ และผลคะแนนด้านทักษะการทำรายงานเชิงวิชาการ ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
รวมถึงข้อมูลความพึงพอใจต่อการ ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนด้านทักษะการทำรายงานเชิงวิชาการ และผลคะแนนด้านความรู้จาก
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ จำนวน 20 ข้อ ก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง โดยใช้
การทดสอบค่าที (t-test for dependent sample)
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนด้านทักษะการทำรายงานเชิงวิชาการ และผลคะแนนด้านความรู้จาก
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ จำนวน 20 ข้อ ก่อนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับ
กลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test for independent sample)
6. วิเคราะห์ผลจากแบบประเมินความพึงพอใจต่อการ ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ โดยใช้สถิติร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
ด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ของนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ จะแบ่ง
ออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ และด้านทักษะ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เมื่อพิจารณาคะแนนของนักศึกษาที่ได้รับจากการเรียน เรื่อง รายงาน
เชิงวิชาการ โดยวิเคราะห์ผลจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนของการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนและหลังเรียน ของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์

	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>Sig.</i>
ก่อนเรียน	7.13	2.45	24.45*	29	0.00
หลังเรียน	17.60	1.57			

หมายเหตุ **p* < .05

จากตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน พบว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
2.45 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.57 โดยมีค่า *t* เท่ากับ 24.45 ค่า *df* เท่ากับ
29 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานใน
งานวิจัยว่า นักศึกษาที่เรียนโดยการ ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงาน
เชิงวิชาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะ เมื่อพิจารณาคะแนนของนักศึกษาจากการทำรายงานเชิงวิชาการจาก
แบบประเมินการทำรายงานเชิงวิชาการ (Academic Report Rubric Scores) แบ่งเป็นทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน มี
รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนของการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะ จากการทำรายงานเชิงวิชาการ ก่อนและ
หลังเรียน ของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์

	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>Sig.</i>
ก่อนเรียน	202.50	28.58	73.08*	29	0.00
หลังเรียน	997.33	77.82			

หมายเหตุ **p* < .05

จากตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนของการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะ จากการทำรายงานเชิงวิชาการ ก่อน
และหลังเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 202.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 28.58 และค่าเฉลี่ยหลังเรียน

เท่ากับ 997.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 77.82 โดยมีค่า t เท่ากับ 73.08 ค่า df เท่ากับ 29 และมีผลสัมฤทธิ์
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานในงานวิจัยว่า นักศึกษาที่เรียนโดย
การใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

**ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรม
จดบันทึกคอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ**

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึก
คอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ และด้านทักษะ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนด้านความรู้ จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึก
คอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ มีรายละเอียดดังนี้

**ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนของการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน
ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ**

นักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรม จดบันทึกคอร์เนลล์ (กลุ่มทดลอง)		นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ (กลุ่มควบคุม)		t	df	Sig. (2-tailed)
M	SD	M	SD			
หลังเรียน	17.60	12.90	2.09	9.854*	58	.000

หมายเหตุ * $p < .05$

จากตารางที่ 3 พิจารณาเปรียบเทียบคะแนนของการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน หลังเรียน ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ
พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 1.57 ส่วนนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 12.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.09
แสดงให้เห็นว่า หลังเรียน ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ของนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ สูงกว่า
นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานในงานวิจัยว่า นักศึกษาที่เรียนโดย
การใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ มีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้สูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนของการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะ จากการ
ทำรายงานเชิงวิชาการ หลังเรียน ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วย
วิธีปกติ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนของการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะ จากการทำรายงานเชิงวิชาการ หลังเรียน
ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ

นักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรม			นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ		t	df	Sig. (2-tailed)
จดบันทึกคอร์เนลล์			(กลุ่มควบคุม)				
(กลุ่มทดลอง)							
	M	SD	M	SD			
หลังเรียน	997.33	77.82	481.67	121.58	19.566*	58	.000

หมายเหตุ * $p < .05$

จากตารางที่ 4 พิจารณาเปรียบเทียบคะแนนของการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะ จากการทำรายงานเชิงวิชาการ หลังเรียน ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 997.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 77.82 ส่วนนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 481.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 121.58 แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะของนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ สูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานในงานวิจัยว่า นักศึกษาที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะ สูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน พิจารณาจาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน คิดเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ความพึงพอใจของนักศึกษา	ค่าร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	M	แปลค่า
1. ด้านปัจจัยนำเข้า	99.20	4.96	0.19	ดีมาก
2. ด้านกระบวนการ	98.67	4.93	0.25	ดีมาก
3. ด้านผลผลิต	98.33	4.92	0.28	ดีมาก
ความพึงพอใจโดยภาพรวม	98.76	4.94	0.24	ดีมาก

จากตารางที่ 5 เมื่อวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน พบว่า 1) ด้านปัจจัยนำเข้า มีค่าร้อยละ 99.20, ค่าเฉลี่ย 4.96, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19, 2) ด้านกระบวนการ มีค่าร้อยละ 98.67, ค่าเฉลี่ย 4.93, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25, 3) ด้านผลผลิต มีค่าร้อยละ 98.33, ค่าเฉลี่ย 4.92, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.28 ดังนั้น สรุปได้ว่า ค่าความพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 98.76 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจคือ 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.24 ถือว่า เป็นระดับดีมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ของนักศึกษา

ในรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัล ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะมีหัวข้อการเรียนเรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีความละเอียดอ่อนและค่อนข้างยากสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยประสบการณ์การสอนในรายวิชาดังกล่าวมากกว่า 10 ปี พบว่า นักศึกษาจำนวนไม่น้อย ไม่เข้าใจเนื้อหา ไม่เข้าใจรายละเอียด หรือใช้วิธีการคัดลอกจากต้นฉบับแทนการสรุปความ แม้ว่าจะได้มีการลงมือทำเล่มรายงานเชิงวิชาการแล้วก็ตาม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ และพบว่า การจดบันทึกคอร์เนลล์เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาสามารถจดจำเนื้อหาที่เรียนได้อย่างแม่นยำ หากนักศึกษามีสมาธิระหว่างจดบันทึกและเขียนด้วยลายมือตนเอง ก็จะทำให้จดจำสิ่งที่เรียนและเข้าใจได้มากขึ้น

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่า การใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์จะช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น เมื่อผ่านกระบวนการวิจัยและวิเคราะห์ผล พบว่า การจดบันทึกคอร์เนลล์ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน “ด้านความรู้” เพิ่มขึ้นจริงอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากขณะเรียน นักศึกษาจดบันทึกด้วยลายมืออย่างต่อเนื่อง ไม่ใช้การถ่ายรูป ส่งผลให้เกิดสมาธิในการฟังและจดจ่อกับเนื้อหา จึงสามารถจดจำและสรุปประเด็นสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การบันทึกด้วยลายมือยังช่วยให้การทบทวนและสืบค้นข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็วและสะดวกมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gorospe & Abad (2023) ที่ระบุว่า การจดบันทึกด้วยลายมือช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางสมองและการจดจำดีกว่าการพิมพ์บนแท็บเล็ตหรือโทรศัพท์มือถือ ในส่วนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน “ด้านทักษะ” พบว่า การจดบันทึกคอร์เนลล์ยังช่วยให้นักศึกษาสามารถนำข้อมูลที่จดไว้มาพัฒนาเป็นรายงานเชิงวิชาการที่สมบูรณ์ ทั้งในด้านเนื้อหาและการตรวจสอบความถูกต้อง เช่น การอ้างอิงและบรรณานุกรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้คะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

สรุปผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ทั้งในด้านความรู้ และด้านทักษะของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวรรณ ตีระวงศา และคณะ (2563) และงานวิจัยของ กิตติมา สาธุวงษ์ (2554) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจดบันทึกแบบคอร์เนลล์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวทนา สงวนรัตน์ (2564) และ ศศิธร อินตุน (2559) ที่พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจดบันทึกแบบคอร์เนลล์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศ ก็มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bakri et al. (2022) ที่พบว่า นักเรียนที่ใช้การจดบันทึกคอร์เนลล์ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความหลังสูงกว่าก่อนเรียน และงานวิจัยของ Alzu'bi (2019) ที่พบว่า การจดบันทึกคอร์เนลล์ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนบทความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 และงานวิจัยของ Sardin et al. (2023) ที่พบว่า นักศึกษาที่จดบันทึกหลังเรียนจะมีผลคะแนนของแบบทดสอบสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ กับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่เรียน โดยการใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รายงานเชิงวิชาการ สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติ กล่าวคือ ถ้าใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแตกต่างกัน ดังนั้น จึงได้นำเครื่องมือวิจัยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม เมื่อผ่านกระบวนการเรียนการสอนตามแผนการสอนในกระบวนการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น โดยนักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนด้วยกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ทั้งด้านความรู้และด้านทักษะสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผัสสพวรรณ ถนอมพงษ์ชาติ (2563) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มที่สอนโดยใช้นิทานอีสป และใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ และ 2) กลุ่มที่สอนด้วยวิธีการปกติ ซึ่งพบว่า วิธีการสอนที่แตกต่างกันส่งผลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ซึ่งการนำวิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์มาใช้ฝึกกับนักเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนอย่างมาก

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ในการเรียน

นักศึกษาที่เรียนเรื่องรายงานเชิงวิชาการ โดยใช้การจดบันทึกคอร์เนลล์ระหว่างเรียนในระยะแรก ยังประสบปัญหาจดบันทึกไม่ทัน ใช้การถ่ายรูปหรือคัดลอกเนื้อหาจากสไลด์ของผู้สอน แต่เมื่อผ่านการจดบันทึกในคาบแรกแล้ว นักศึกษาก็พัฒนาทักษะการจดบันทึกได้รวดเร็วและสรุปความได้ดีขึ้น เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย จึงให้นักศึกษากลุ่มดังกล่าวทำแบบประเมินความพึงพอใจในการใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวัทธนา สงวนรัตน์ (2564) ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจดบันทึกแบบคอร์เนลล์ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวรรณ ศิระวงศา และคณะ (2563) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่ใช้การจดบันทึกวิธีนี้มีผลความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก เห็นว่ามีประโยชน์และจะนำไปใช้กับการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ ศศิธร อินตุน (2559) พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาพัฒนาการและการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับประถมศึกษาโดยใช้การจดบันทึกคอร์เนลล์โดยภาพรวมนักศึกษาเห็นด้วยในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์ในรายวิชาต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันการศึกษา นำกิจกรรมการจดบันทึกคอร์เนลล์ไปปรับใช้กับการเรียนการสอนเรื่องรายงานเชิงวิชาการ หรือเนื้อหาที่มีความยาก และละเอียดซับซ้อน

1.2 สถาบันการศึกษาควรประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาทุกชั้นปี นำกิจกรรมการจดบันทึกคอร์เนลล์ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ เพื่อฝึกทักษะการจับใจความ และช่วยให้สามารถจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ได้ดี

1.3 ผู้สอนรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัล หรือรายวิชาอื่น ๆ สามารถนำกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ ไปใช้ในการเรียนการสอน โดยให้นักศึกษาในรายวิชาจดบันทึกคอร์เนลล์ระหว่างเรียนทุกคาบ หรือเลือกจดบันทึกเฉพาะหัวข้อการเรียนที่มีความยากและละเอียดซับซ้อน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้ที่ต้องการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม สามารถทดลองเก็บข้อมูลในระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น เช่น 6-8 สัปดาห์ หรือเปรียบเทียบว่า เมื่อเรียนจบจากรายวิชาที่มีการใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์แล้ว นักศึกษามีการนำกิจกรรมดังกล่าวไปใช้ต่อยอดในรายวิชาอื่น ๆ ด้วยหรือไม่

2.2 ผู้ที่ต้องการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม สามารถเพิ่มช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลวิจัยให้ครอบคลุมหัวข้อการเรียนการสอนอื่น ๆ ในรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัล นอกเหนือจากหัวข้อ รายงานเชิงวิชาการ เช่น หัวข้อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การฟัง การอ่าน และการพูด เพื่อให้เห็นว่า แต่ละหัวข้อที่มีความยากง่ายไม่เท่ากันนั้น จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ใช้กิจกรรมการจดบันทึกคอร์เนลล์หรือไม่

2.3 ผู้สอนและสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปพัฒนาต่อยอดในการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ แล้วศึกษาเปรียบเทียบว่า สามารถนำกิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ไปประยุกต์ใช้แล้ว ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ทำให้นักศึกษามีความตั้งใจเรียน และมีผลการเรียนดีขึ้นหรือไม่

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ สำหรับทุนอุดหนุนการวิจัย ตามสัญญาเลขที่ L2(PIM) 010/2567 ประจำปีงบประมาณ 2567

รายการอ้างอิง

กิตติมา สาธุวงษ์. (2554). ประสิทธิภาพการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดบันทึกคอร์เนลล์ ในวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 2 ของนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก. *วารสารพยาบาลตำรวจ*, 3(1), 12–25.

คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2565. (2565, 9 กันยายน).

ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 139 ตอนพิเศษ 212. น. 13.

จิณณพงศ์ อินทรเกษม, สุภวรรณ สังจิตบูล, วิไลลักษณ์ ลังกา และรุ่งทิพา แยมรุ่ง. (2564). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบบรรทัดฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(10), 196-210.

นันทวรรณ ธีระวงศา, ปุณณภา ศรีสมบุรณ์, ศุชนา โตจันทร์, ลิลิต ศิริทรัพย์จันทน์ และวีรวัฒน์ ทางธรรม. (2563).

ผลของการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการจดบันทึกแบบคอร์เนลล์ ต่อความรู้ทางการเรียน ทักษะ
การจดบันทึก และความพึงพอใจของผู้เรียน. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*, 29(3), 1-8.

บรรเลง สระมูล. (2555). *การพัฒนาสมรรถนะการเขียนรายงานทางวิชาการ ของนักศึกษาโดยใช้กระบวนการประเมิน
ความต้องการจำเป็นที่บูรณาการในการสอน*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ผัสสพรรณ ธนอมพงษ์ชาติ. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรมของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โดยใช้ทานอัสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์. *วารสารภาษาปริทัศน์*, 35,
201-241.

พิชิต ฤทธิ์เจริญ. (2566). มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและแนวทางที่ถูกต้องในการเขียนรายงานการวิจัย. *วารสารศึกษาศาสตร์
มสธ.*, 16(1), 1-16.

พิเชษฐ์ พินิจ. (2565, 16 กรกฎาคม). *การเขียนงานเชิงวิชาการ*. http://pichet-pinit.in.th/wp-content/uploads/2012/06/part_1-1_ContextOfWriting.pdf.

ศศิธร อินต่วน. (2559). การใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
ความคิดเห็นของนักศึกษา สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. *วารสารวิชาการ
มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*, 10(1), 108-120.

สุวทนา สงวนรัตน์. (2564). ผลการใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ
ต่อการเรียน รายวิชาวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ 1 สำหรับนักศึกษาลัทธิสุตรศาสนาบัณฑิต. *วารสารวิชาการ
และวิจัยสังคมศาสตร์*, 16(1), 31-42.

Alzu'bi, M.A. (2019). The Influence of suggested Cornell Note-taking Method on improving writing composition skills
of Jordanian EFL learners. *Journal of Language Teaching and Research*, 10(4), 863-871.

Bakri, R.A., Ismail, H., Saiful, S., & Syam, H. (2022). Empowering Students' Reading Comprehension Through Cornell
Note-taking Method. *BATARA DIDI: English Language Journal*, 1(1), 12-19.

Brown, C. (2015). *What's the best, most effective way to take notes?* <https://theconversation.com/whats-the-best-most-effective-way-to-take-notes-41961>

Gorospe, M.J.M., & Abad, L.S. (2023). Note-taking behaviors of high school students. *Cognizance Journal of
Multidisciplinary Studies*, 3(6), 200-211.

Khurana, T., & Frishman, J. (2022). Impact of note-taking mediums on memory recognition. *Journal of Student
Research*, 11(4), 1-14.

Sardin, S., Dewi, S. P., Saleh, M., & Alrahhah, M. (2023). The guided note-taking learning model effectively improves
students' mathematics learning creativity. *International Journal of Mathematics and Mathematics Education*,
1(3), 236-249. <https://doi.org/10.56855/ijmme.v1i3.738>

Umejima, K., Ibaraki, T., Yamazaki, T., & Sakai, K.L. (2021). Paper notebooks vs. mobile devices: Brain activation
differences during memory retrieval. *Frontiers in Behavioral Neuroscience*, 15, 634158.